

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week in *Mijn weekblad* maar weer eens wat gemijmer over persoonlijke herinneringen. Je kunt je soms blijven verbazen over de wereld om je heen.

Vriendjespolitiek?

Dit is zomaar een foto die gemaakt werd op een feest van Buma/Stemra in 1996 waar ik toen voorzitter was. Maar er hoort een verhaaltje bij. Een van de gasten feliciteerde mij op dat feest nogal uitbundig met het succes van mijn dochter als zangeres. Nu zingt mijn dochter niet onaardig, maar de lovende spreekster bedoelde Trijntje die toen volop in de aandacht van de media stond na haar spectaculaire optreden bij de opening van de Amsterdamse Arena. Maar Trijntje is helemaal geen familie van me. Zodra ergens twee verwante namen opduiken veronderstelt men meteen een familierelatie met veelal de insinuatie dat hier natuurlijke sprake is van vriendjespolitiek. De voorzitter van Buma zou zijn dochter wel hebben

geholpen in haar carrière. Het was niet de eerste keer dat ik met dat fenomeen te maken kreeg. Jaren eerder toen ik als jonge journalist een behoorlijke promotie maakte had ik als euvel dat de toenmalige voorzitter van het NVV, ook geen familie, maar wel mijn naamgenoot was. Niet mijn verdiensten maar mijn veronderstelde familierelatie had mij op het paard geholpen en mijn voorganger was om die reden ontslagen.

Het enige vermakelijke incident in deze context bezorgde mij Sal Witteboon, redacteur sociale zaken van *Het Vrije Volk*, wiens assistent ik als leerling-journalist was. Toen op een dag de NVV-voorzitter hem op de redactie bezocht stelde Sal ons stralend voor: “Mag ik je voorstellen? Dit is Oosterhuis.” En wij bleven allebei een beetje dom voor ons uitstaren, ons afvragend: “Dat is mooi. Maar wie is *hij* dan?”

Nogmaals de Ramblers

Wat is de wereld toch klein. Mijn persoonlijke herinnering aan de Ramblers verleidde mijn achternicht Ans de Groot-Sevenhuysen tot een reactie. Dit is wat zij schreefL

“Mijn Vader Jan Sevenhuysen was musicus, hij speelde trompet, piano, gitaar en nog een paar instrumenten. Al jong speelde hij in allerlei bandjes zoals die begin jaren 30 optraden in restaurants in Duitsland. Toen het in 1933 verkeerd ging vonden zij het tijd om terug te gaan. Ze gingen in Den Haag wonen en Vader kon zo weer aan de slag. In 1935 ben ik geboren en wilde hij graag een wat vaster contract. Dat kreeg hij bij de Holland Amerika Lijn, spelen aan boord van de cruiseschepen, wel langer weg maar ook meer zekerheid. En toen kwam Theo Uden Masman hem vragen voor The Ramblers. Jammer genoeg moest hij dat aanbod afslaan. Mijn Moeder vertelde later altijd dat Theo Uden Masman mij zo'n lieve baby vond.

De moraal van dit verhaal: hoe anders zouden jouw en mijn leven zijn verlopen als Wim Poppink jou bij the Ramblers had betrokken en mijn Vader niet bij de HAL was gaan werken. Gek gevoel om daarover na te denken.”